

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (2-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3678

2-дарс.

МАТННИНГ ДАЛИЛЛАРИ

1-Матн:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозга киришишни хоҳласалар ният қилардилар.

1-Матннинг далиллар:

لُوقِي دِيغَس نَبِي حَيُّ تَعَمَّسَ لِقَابِهَا ذُبَعَانٌ تَدَحَّ دِيغَس نَبِي تَقُ أَنْ تَدَحَّ-١
رَمَعُ تَعَمَّسَ لُوقِي تَيُّ لَلِصَّاقِ وَ نَبِي تَعَمَّسَ نَبِي هَارِبِ نَبِي دَمَّحُم يَنْ رَبَّحَ أ
مَلَسَ وَ هَيَّ لَلِصَّاقِ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي هُنَّ لَلِصَّاقِ يَنْ رَبَّحَ لُوقِي
و لُوقِي لَلِصَّاقِ تَنْ أَيْ نَبِي تَعَمَّسَ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي
أَهْجَ وَ تَعَمَّسَ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي تَعَمَّسَ لُوقِي

1. Умар розияллоҳу анҳудан марфуъ ҳолда ривоят қилинади: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшитдим:

«Албатта, амаллар ниятга боғлиқдир. Ҳар бир одамга ният қилгани бўлади. Кимки дунё учун ҳижрат қилса, унга эришади. Хотин учун бўлса, уни никоҳлаб олади. Бас, унинг ҳижрати – нима учун ҳижрат қилса, шунинг учун бўлади».

Бу ҳадисни “Сихоҳ” соҳиблари келтиришган. Имом Молик, Имом Муҳаммад ибн Ҳасан ва Имом Аҳмад ривоятида ҳам келган. “Назм ул умаат”. 2/87.

٢ شَمَّعَ لَنْعٌ دِيغَس نَبِي وَغَمَّ أَنْ تَدَحَّ، وَرَمَعُ نَبِي وَغَمَّ أَنْ تَدَحَّ، دِيغَس نَبِي دَمَّحُم يَنْ رَبَّحَ أ
عَدَاغَ لِبَابِ رِيحِ لَنْعٍ أَوْ دَوَّعَتْ لِقَابِهَا ذُبَعَانٌ تَدَحَّ دِيغَس نَبِي تَقُ أَنْ تَدَحَّ-٢
عَدَاغَ لِبَابِ رِيحِ لَنْعٍ أَوْ دَوَّعَتْ لِقَابِهَا ذُبَعَانٌ تَدَحَّ دِيغَس نَبِي تَقُ أَنْ تَدَحَّ-٢

2. Абдуллоҳ (ибн Масъуд) розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “**Яхшиликка одатланинглар, албатта яхшилик одат биландир.**”

Намозда ниятларингизни муҳофаза қилинг”, дедилар”. Бу ҳадисни Табароний “Кабир”да ривоят қилган. Унинг риждоллари саҳиҳдир. Мажмаъуз завоид 1/181.

Чунки намоз ибодатдир. Ибодат Аллоҳ учун мутлақ ихлос билан амал қилишдир. Ихлос эса фақат ният билан ҳосил бўлади. Демак, намоз учун ниятнинг шарт бўлиши вожибдир. Эълоус Сунан 2/149.

→Фоида: Ҳофиз ибн Қаййим Жавзийя роҳматуллоҳи алайҳ айтади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан хоҳ саҳиҳ йўл билан бўлсин ва хоҳ заиф йўл билан бўлсин у зотнинг намозга киришиш олдидан **“ушбу намозни ўқийман”** дейишлари собит бўлмаган. Бу бирор саҳобалардан ва тобеъинлардан ҳам собит бўлмаган. Балки у зот соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозга турсалар такбир айтишлари нақл қилинган. Бу эса (яъни тилда фалон намозни ўқийман дейиш) бидъатдир”.

Баъзи фуққаҳолар ниятни тил билан зикр қилишни мувоҳ санаганлар. Чунки унда қалб амалини рўёбга чиқариш ва васвасани кетказиш бордир. Умар розияллоҳу анҳунинг овоз чиқариб ният қилаётган кишига одоб беришлиги ривоят қилинган. Буни ниятни жаҳрий қилаётган кишига зажр қилинган, дея ҳамл қилинади. Аслида тил билан ниятни зикр қилишнинг ҳечқиси йўқдир. Хусусан тобеъин розияллоҳу анҳумларнинг замонларидан кейинги даврларда қалблар кўп нарсалар билан машғул бўлиб қолди. Шунда айрим уламолар қалбдаги ниятни тил билан тасдиқлаб олишнинг зарари йўқ, дейишган.

2-Матн:

Кейин аввало икки қўлларини токи икки қулоқлари юмшоғи баробаригача кўтариб.

2-Матннинг далиллар:

يَفْلَحُ دَنِيحَ وَيَدَيَّ غَفَرًا مَّسَّوَةً لِّعَلَّالَ لِيَصَّيَّبَنَّالْأَرْؤَةَ نَجْحًا نَبَلًا وَأَوْعًا ۱-ع
مُسْمُومًا دَمَحًا هَاوَرًا (هه نذا لاي ح مام ح ف ص و) رَبَّكَ وَهَالِصًا

1. Воил ибн Ҳужрдан ривоят қилинади. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни намозга киришаётганларида икки қўлларини кўтариб такбир айтаётганларини кўрган экан. (Ровийлардан Ҳаммом икки қўлини қулоғи баробаригача кўтариб сифатлаб берди). Аҳмад ва Муслим ривояти 1/173.

